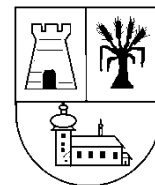

OBEČNÍ ZPRAVODAJ

Radim, Studeňany, Tužín, Podhájí, Lháň

Občasník

◆ Srpen 2013 ◆

Číslo 8

Ostrý Kámen 2013

Jako každý rok, tak i letos, jsme první prázdninový víkend odjeli s 57 dětmi na letní tábor do Ostrého Kamene nedaleko Svitav. Tentokrát byla volba ubytování jednoduchá. Nevelká budova s kuchyňkou se stala hlavním stanem a všechny děti byly ubytovány ve stanech s podsadou.

V takovém prostředí se nedalo jinak, než zvolit téma Indiánské léto aneb poklad na Stříbrném jezeře. Naši indiáni byli rozděleni do pěti kmenů – Pokladové, Rudí vlci, „Bílí“ péra, Kojotí a Šamani. Soupeřili spolu v různých táborových hrách např. sestavování mapy, vybíjená, latrýny, obrázky, indiánské písmo, extrémní golf, přenášení vody, koření, indiánská stezka... Každý kmen měl postavené svoje týpí, vyvěšenou kmenovou vlajku a svůj bojový pokřik i tanec. Celotáborovou hru nakonec vyhráli Pokladové.

Velký Manitou nám seslal krásné počasí, a tak až na první a poslední studenou noc jsme si vychutnávali slunečních paprsků dosyta. Lesní stezkou jsme se vypravili na koupaliště Rosnička. První celodenní výlet jsme podnikli do Svitav, kde se bílé tváře živili prodáváním zmrzliny, pohledů, ale i spousty zbytečných věcí. Na druhý výlet nás vyvezl místní čtyřkolový oř. Chvátal směrem do Olomouce, kde jsme sesedli u místní ZOO. Tamní divočina naskýtala k potravě mnoho živočichů, ale lov byl zakázán. Jen návštěva výběhu s kozičkami nám umožnila sběr několika bobků – tajně a na podrážkách.

Letošní tábor se prostě vydařil. Děti se nám do uzlů nezamotaly, v mapě jsme se ztratili jen kousek a k tomu jsme nikoho uvazovat nemuseli. Terén osady jsme zmapovali důsledně, a tak se tady snad i příští rok všichni sejdem.

Z KRONIKY SDH TUŽÍN

Zde budou vycházet na pokračování některé zajímavé zápisy z kroniky hasičského sboru Tužín, která byla vedena od roku 1944 do roku 1954, tak jak je zaznamenal tehdejší vzdělávatel Josef Říha (1904).

Úvaha za rok 1948

Dnem 31. prosince uzavíráme činnost za uplynulý rok 1948. Tímto dnem vzpomínáme co dobrého, či špatného, jsme vykonali. V hasičské činnosti nebyl rok takový, jakého jsme si přáli. Vytyčení různých cílů k budování mělo své nesnáze v některých věcech. Hasičský sbor byl jediným spolkem v této obci, který byl základním činitelem různých pořadů, jako jsou: divadla, zábavy a jiné, slavnosti. Obec, která byla oproti jiným obcím úplně v pozadí, založením sboru a jeho činností stala se zájmem širokého okolí. Neboť sbor podnikal ve své práci tolik, že každý rád navštěvoval obec, aby poznal tu činnost a práci, kterou zdejší sbor podnikal.

A co bylo příčinou, že práce hasičského sboru byla zájmem širokého okolí? Práce všech občanů, kteří tou dobou táhli za jeden provaz. A byla to chlouba nejen sboru, ale i všech občanů, neboť touto prací se budovala celá obec. Avšak každá písnička má svůj konec. Válka, která se přehnala a skončila roku 1945, zanechala po sobě smutné vzpomínky. Náš hasičský sbor měl před sebou těžkou práci, znovu začít a znovu budovat. Nebylo ničeho, sbor byl zase tam, kde stál při svých začátcích. Ale nebylo zde ani té lásky mezi občany, které bylo dříve. Zloba, zášť, nenávist a osobní já, zasahovala a hrála svoji úlohu dokonale. A touto hrou ochabovala činnost ve zdejších sboru. Ten neměl možnost něčeho podnikat, neboť potřeboval pomoci ku své práci lásky a ochoty zdejších občanů. Té však bohužel nebylo. Bylo sboru vyčítáno, že nic nedělá a že je třeba, aby přišly do obce nějaké peníze.

Proč nebylo možné, aby sbor měl snahu pracovat? Zábavy nepodnikal od roku 1946 žádné, protože neměl kde. Ve spolkové místnosti u Raplů se žádné zábavy pořádat nesměly a ve druhém hostinci u Černých, odkud se sbor odstěhoval k Raplům pro jeho neloajální vystupování vůči sboru, sbor nic nepořádal. Divadla v přírodě se pořádat také nemohla, neboť rekvizity uložené v domku bratra Glose shořely při požáru v roce 1942. A těžkosti doby poválečné, které ještě trvaly, nedovolovaly k nějakému velikému zatížení. Dále pak scházela mládež, která vždy byla v popředí. Nebýti těch starých pracovníků ve sboru nebyl by tak úplný jako jest. Přes veškeré nesnáze a těžkosti svoji činnost udržoval a slavnosti a jiné povinnosti týkající se našich státních velikánů a pro vlast sbor plnil. Nebýt tedy hasičského sboru, nebylo by se snad leckdy, co pořádalo. Jisté je, že by se bylo udělalo více práce, kdyby zde bylo jiné pochopení, nežli je dosud.

Věřím pevně, že by bylo zde, v té malé a chudé vesničce vše jiné, kdyby si všichni uvědomili, že jsme jenom lidmi, kteří jsou na tomto světě chvilkovými hosty a to co zde konáme, konáme sami pro sebe a pro své budoucí. Proto uzavírajíc práci v uplynulém roce při vstupu do roku nového si přejme, že bude více lásky a pochopení pro hasičskou organizaci, která slouží všem vrstvám občanů celého národa.

V tomto čísle je to poslední příspěvek z kroniky SDH Tužín, kde byla zaznamenána činnost dobrovolných hasičů jen do roku 1954. Další stránky už zůstaly nepopsány. Roky další jsou stručně popsány na webových stránkách Tužína a také v brožurě "Šest století u nás".

POPISNÁ ČÍSLA V RADIMI

ČÍSLO POPISNÉ 74 - RADIMSKÁ ŠKOLA – MAJETEK OBCE

Škola v Radimi dostává – a po zásluze – velký prostor. Vždyť jí prošli všichni starousedlíci z Radimi, Studeňan, Tužína a Lháně, po uzavření školy ve Dřevěnici v roce 1976 sem začaly chodit i děti odtud. A tak jsme se rozhodli, že tentokrát budeme velmi podrobní. Dík patří i Aleně Hančové, bývalé ředitelce školy, která nám výrazně pomohla při sestavení chronologické řady ředitelů a učitelů v Radimi působících. Tolerujte, prosíme, dobový sloh, necítili jsme potřebu na něm něco měnit, lépe vystihuje roky, které jsou popisovány.

Začínáme koncem devadesátých let předminulého stolení, kdy se začalo uvažovat o stavbě nové školy. Ve vesnici působily dvě skupiny, z nichž každá považovala právě to své řešení situace za nejsprávnější ... Strana první navrhla místo dole před bývalou poštou na pozemku Josefa Splítka a druhá strana uzavřela dohodu s panem ředitelem velkostatku Ve Dřevěnici Josefem Liškou o odkoupení zámku v Radimi číslo 1 za částku 4.500 zlatých, čímž by zprostita velkostatek všech břemen při opravě zámku. Obě místa byla navržena a podána k c.k. školní radě do Jičína, aby byla komisionálně prohlédnuta. Obě strany zároveň nechaly zhotovit plány. Druhá ze stran měla plán na opravu zámku za 8.327 zlatých. Při prohlídce obou míst uznala komise navržený pozemek za vlnký a ohledně zámku, pokud by se řádně opravil, světnice školní se zvětšily, jak zákon školní nařizuje, že by nebylo ničeho k zamítání. První strana nechtěla přijmout zámek za školu a že bude na tom stát, aby se stavěla nová škola a za druhé, že úmluva o zakoupení zámku se stala bez vědomí místní školní rady. Opětně si vyžádala druhá strana v roce 1888 v měsíci říjnu komisi k ohledání zámku. Tentokrát byl zámek důkladněji prozkoumán a za neschopný uznán.

A tak nastaly velké spory obou stran, takže celá záležitost se protahovala až do měsíce dubna v roce 1889, kdy opětně byla místní školní rada upozorněna na nedbalé si počínání se stavbou školy. Zároveň jí bylo nařízeno, aby se postarala do čtyř týdnů o vhodné místo pro stavbu. V sezení místní školní rady konaném 26. května 1889 byla ustanovena tato místa. První místo v pořadí na pozemku Josefa Machytky (nyní Jaroslav Glos), druhé místo na zahradě pana J. Vytvara (nyní Jiří Stříbrný) s odkoupením domku. Třetím místem bylo pole o výměře jeden korec, které by se odkoupilo od Václava Krátkého č.p. 11 (tedy za stávající hospodou). Při zkoumání těchto míst bylo za nejlepší uznáno třetí místo, kde dnes opravdu škola stojí.

V sezení c.k. okresní školní rady 29. května 1889 bylo toto místo za vhodné uznáno a hned nařízeno, aby bylo postaráno o plán a rozpočet. Ihned přikročeno k zaopatření plánu a záležitost tato byla svěřena panu Josefu Křenovskému z Lužan. Když plán a rozpočet místní školní rada přijala, tak obojí předložila c.k. okresní školní radě v Jičíně k důkladnému prozkoumání. C.k. okresní školní radě v Jičíně dne 11. července 1890 byl proti tomuto plánu podán odpor některých občanů z Radimě a Tužina, kteří chtěli věc prodloužit, aneb opět zámek chtěli mít za školu. Jako se při stavbě Babylonské splete všem rozum, tak se stalo i těmto občanům, že prospali lhůtu zákonnou a rekurs jim byl záporně vrácen. Když již žádné záporny nebyly, vypsala místní školní komise konkurs na stavbu nové školní budovy a stanovila ho na den 4. ledna 1891. K veřejné dražbě školy se sešli čtyři stavitelé, pánové Josef Křenovský, František Kyselo, Antonín Kohout a František Horák. Stavbu školy vydražil Josef Křenovský za 11.435 zlatých. Za starosti Františka Beneše (1889-1897), rolníka z č.p. 30 (nyní tady bydlí rodina Klocova), pak stavitel Křenovský během několika měsíců roku 1891 novou školní budovu postavil, přičemž celkové náklady na konec činily 13.163 zlatých a 73 krejcarů. Z toho za stavební místo se všemi výdaji bylo zaplacen 877 zlatých 31 krejcarů, za vícestavbu schodiště (v předběžném rozpočtu nebylo zaúčtováno) 509 zlatých a 92 krejcarů a za lavice a záclony 315 zlatých a 92 krejcarů. Veškerý dovoz stavebního materiálu přitom zajišťovali místní obyvatelé zdarma. Budova staré školy pak byla ve veřejné dražbě prodána na 1.220 zlatých Severinu Jiráskovi. Na obec Radim z toho připadla částka 4.323 zlatých 96 krejcarů, na kterou si u zemské banky v Praze půjčila 4.400 zlatých na 4% úrok. V Radimi byla zavedena dávka z piva a kořalky na zaplacení této částky. Splácelo se pololetně až do roku 1911.

Dne 28. září v den svatého Václava byla zdejší škola slavnostně vysvěcena od velebného duchovenstva v Radimi pana faráře Františka Ditricha a pana pátera Josefa Pleštila. Zajímavý byl i program slavnosti – opisujeme doslovně:

Svěcení nové budovy školní dne 28. září 1891 v Radimi. V předvečer slavnosti střelba z hmoždířů.

O 3. hodině odpolední slavnostní svěcení:

1. Průvod z chrámu ke školní budově
2. Proslov předsedy místní školní rady Františka Beneše
3. Odevzdání klíčů
4. Slavnostní řeč řídícího učitele Františka Márynky
5. Svěcení školy
6. Svěcení křížů
7. Slavnostní řeč c.k. okresního inspektora Josefa Nováka
8. Poděkování – žákyně Marie Machytková
9. Průvod do chrámu Páně
10. Rozchod

Pokračování v příštím čísle zpravodaje.

TĚLOVÝCHOVNÁ JEDNOTA
SOKOL DŘEVĚNICE

Vás srdečně zve na oslavy

90. VÝROČÍ ZALOŽENÍ

které se budou konat ve dnech 13. a 14. září 2013

Oslavy se uskuteční v hostinci „Na Rychtě“ a v prostorách sportovního areálu.

PÁTEK 13. září 2013

- 15.00 hod – Otevření výstavy v klubovně
na hřišti a promítání filmů z činnosti TJ
- 18.00 hod – Slavnostní schůze v hostinci „Na Rychtě“
s kulturním programem

SOBOTA 14. září 2013

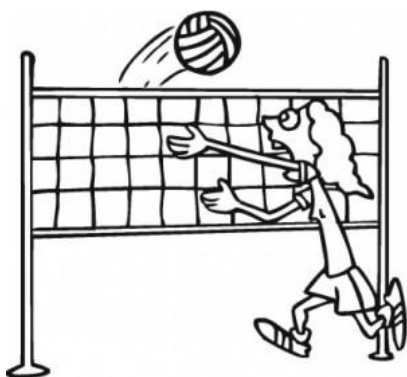
- 09.00 hod – Položení věnce na Radimském hřbitově
- 10.00 hod – Mistrovská utkání družstev mužů
a žen ve volejbale
- 14.00 hod – Dětské sportovní odpoledne, ukázka
souboru „Dráčata“ a další zábavný program
- 20.00 hod – Posvícenská zábava „Na Rychtě“

Občerstvení zajištěno tradičními zabíjačkovými hody ve sportovním areálu.

S přáním příznivého počasí se na Vaši účast těší výbor TJ

Paní Božena Machová Vás zve do Studeňan, kde má svoji dílnu na výrobu
skleněné bižuterie.

Zde si můžete její výrobky koupit nebo si sami něco vyrobit.
Návštěvu si můžete domluvit na telefoním čísle 737702645.

TJ Sokol Radim pořádá
XXXIV. ročník turnaje deblových dvojic

Den konání: **17.8.2013**

Místo : hřiště v Radimi

Začátek: od 9.00 hod.- muži, veteráni, dorostenci,
od 12.00 hod.-ženy, dorostenky

Prosíme o dochvilnost. Občerstvení zajištěno.

Výročí v našich vískách

Září

Adamová Jiřina

Pranostika

Když je v srpnu ráno hodně rosy, mají z toho radost vosy.